

Εκφράζουμε τα πιο θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγο Άντα, τα παιδιά, Νικόλαο, Τατιάννα , Άγι, Κρανάη, καθώς και τις αδερφές του εκλιπόντος, Μπεάτα και Έλσα.

Επίσης δηλώνουμε ότι θα παραστεί εκπρόσωπός μας στην ταφή που θα γίνει στον Μυστρά μέσα Σεπτεμβρίου και δηλώνουμε ότι θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση προς τιμήν του εκλιπόντος μόλις οι συνθήκες της πανδημίας το επιτρέψουν.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΙΤΣΙΚΗ

Ο Δημήτρης Κιτσίκης γεννήθηκε στην Αθήνα στις 2 Ιουνίου του 1935. Υπήρξε καθηγητής του πανεπιστημίου της Οττάβας, τακτικό μέλος της Βασιλικής Ακαδημίας του Καναδά, ιστορικός και ποιητής. Ήταν διανοούμενος παγκοσμίας εμβέλειας, θεωρείται δε, ένας από τους τρεις πλέον σημαντικούς γεωπολιτικούς του αιώνα μας, μαζί με τους Halford Mackinder και Karl Haushofer.

Ελαβε τὸ διδακτορικό του ἀπὸ τὴν Σορβὸννη τὸ 1962 καὶ δίδαξε πολιτικὲς ἰδεολογίες καὶ γεωπολιτικὴ. Ἦταν εἰδικὸς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, τῆς Κίνας, τῆς Μέσης Ανατολῆς καὶ τῆς Ἱστορίας τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Ο Δημήτρης Κιτσίκης ἦταν γιὸς τοῦ Νίκου Κιτσίκη (1887-1978), γεννημένου στο Νάυπλιο, καθηγητὴ καὶ πρῶτανη τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσσοβίου Πολυτεχνείου, κορυφαίου Ἑλληνα πολιτικοῦ μηχανικοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπίσης γεροϋσιαστὴς καὶ βουλευτὴς.

Ἡ μητέρα του, ἡ φεμινίστρια καὶ ελαστίτισσα αγωνίστρια κατὰ τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, Μπεάτα Κιτσίκη, τὸ γένος Πετυχάκη, καταγόταν ἀπὸ τὸ Ηράκλειο, ἀπὸ πλούσια κρητικὴ οἰκογένεια καὶ Ἑλληνο-ιταλοῦς ὀρθοδόξους καὶ καθολικοὺς ευγενεῖς ἀπὸ τὴν Τεργέστη. Ὁ πατέρας τῆς, Εμμανουήλ Πετυχάκης, ἦταν βιομήχανος στο Κάιρο τῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ πατριὸς τῆς, ὁ Ἀριστείδης Στεργιάδης ἦταν Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Ἑλλάδας στὴ Σμύρνη τὸ 1919-1922.

Ὁ Δημήτρης Κιτσίκης, συνάμα Ἕλληνας Γάλλος καὶ Καναδὸς υπήκοος, εἶχε παντρευτεῖ δύο φορές καὶ ἔχει 2 παιδιά ἀπὸ τὸν πρῶτο γάμο, τὸν Νίκο καὶ τὴν Τατιάννα καὶ ἀπὸ τὸ δεύτερο με τὴν Ἀδαμαντία Νικολάρου ἀπέκτησε δύο παιδιά, τὸν Ἄγι καὶ τὴν Κρανάη. Ἐζησε στὴ Βόρειο Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἑυρώπη, μοιράζοντας τὸν χρόνο του ἀνάμεσα στὴν Οττάβα, τὸ Παρίσι καὶ τὴν Αθήνα.

Απὸ τὸ 1970, δίδαξε στὰ πανεπιστήμια τῆς Δύσης τὴν ἱστορία τῆς Κίνας καὶ τῆς Τουρκίας, πολιτικὲς ἰδεολογίες καὶ γεωπολιτικὴ. Τὰ βιβλία του (πάνω ἀπὸ ἑκατὸ) ἔχουν μεταφραστεῖ σε πολλές γλώσσες καὶ ἔχουν δημοσιευτεῖ γιὰ τὸ πρόσωπό του καὶ τὸ ἔργο του ἄρθρα στὰ κινεζικά, στὰ τουρκικά, στὶς βαλκανικὲς γλώσσες, τὰ γερμανικά, τὰ γαλλικά, τὰ ἀγγλικά, τὰ ἰσπανικά, τὰ πορτογαλικά καὶ τὰ ρωσικά.

Δίδαξε ἐπίσης στὰ πανεπιστήμια τοῦ Μπογάζιτσι (Boğaziçi) στὴν Κωνσταντινούπολη, τοῦ Μπιλκέντ στὴν Ἄγκυρα καὶ Γκεντίτζ στὴν Σμύρνη, ὅπου ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς στενοτέρους

φίλους και "πνευματικός πατέρας" του προέδρου της Τουρκικής Δημοκρατίας, τον Τουργκούτ Οζάλ.

Στην Ελλάδα, υπήρξε εντεταλμένος ερευνητής στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών και δίδαξε στο Κολλέγιο Deree, στην Αθήνα.

Από το 1996 εκδίδει στην Αθήνα το τριμηνιαίο περιοδικό γεωπολιτικής, «*Ενδιάμεση Περιοχή*», από το όνομα του πολιτισμικού μοντέλου που ο ίδιος επινόησε.

Επίσης, ο Δημήτρης Κιτσίκης ο τιμήθηκε το 2008, με την ίδρυση και χρηματοδότηση από τον δήμο Ζωγράφου, Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και Βιβλιοθήκης "Ίδρυμα Δημήτρη Κιτσίκη".

Στη Γαλλία, κατά τη μαρτυρία των Ρενουβέν (Pierre Renouvin) και Ντιροζέλ (Jean-Baptiste Duroselle), υπήρξε ο θεμελιωτής, στην Ιστορία των Διεθνών Σχέσεων, του κλάδου της προπαγάνδας και των πιέσεων, ως κρατικού όπλου εξωτερικής πολιτικής. Επίσης, μελέτησε τον ρόλο της τεχνοκρατίας στη διεθνή πολιτική.

Θεωρούσε πως ανέκαθεν η θρησκεία απετέλεσε ουσιώδες στοιχείο της διεθνούς πολιτικής και γι' αυτό επεδίωξε με συνέδρια και αλλά μέσα να προωθήσει τη συνεργασία μεταξύ των τεσσάρων μεγάλων θρησκειών του Ιουδαϊσμού, του Χριστιανισμού, του Ισλάμ και του Ινδουϊσμού. Οργάνωσε διάλογο της Ορθοδοξίας με τους Σίιτες του Ιράν, τους Ινδουϊστές της Ινδίας.

Δημιούργησε ένα μοντέλο για τη συστηματική μελέτη των τριών πολιτικών ιδεολογιών του φιλελευθερισμού, του φασισμού και του κομμουνισμού.

Το 1991 έλαβε το πρώτο βραβείο ποίησης Αμπντί Ιπεκσί (Abdi İpekçi, Τούρκος δημοσιογράφος που δολοφονήθηκε από τρομοκράτες).

Ο Δημήτρης Κιτσίκης θεωρούσε την ελληνική γλώσσα ως τον ακρογωνιαίο λίθο του πλανητικού πολιτισμού και γι' αυτό υποστήριζε ότι είναι μεγάλη τιμή να μπορεί κανείς να γράφει στα ελληνικά. Υπερασπιζόταν την πολυτονική γραφή και την παραδοσιακή ορθογραφία ως και την ελευθερία να χρησιμοποιεί κανείς οιοδήποτε γλωσσικό ύφος επιθυμεί.

Για τη ΔΕ του ΤΕΕ/ΤΑΚ
Ο Πρόεδρος
Μιχαήλ Χωραφάς